

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.

Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

T. olvasóinkhoz.

Lapunk a jelen számmal nyolcadik évfolyamának második negyedébe lépett. Ez alkalomból új előfizetést nyitunk.

T. olvasóközönségünk ismeri lapunk irányát s így e részben fel vagyunk mentve program közlésétől. Csak azt jelentjük ki, hogy mindenben a régi alapon állunk s az lesz törekvésünk ezután is, a mi eddig volt: a közszellem felélesztése, a közös érzelmi kapcsolatok létrehozása, a társadalmi feladatok megvalósítása s a mi fő, Sz-Somlyó város közéletének hű tükré, érdekeink szöszölője lenni s dicső történeti multjának, hagyományainak összegyűjtögetése által a város és vidék egykor megírandó monographiájához feldolgozható adatokat szolgáltatni.

Hogy ezt elérhessük, mentül többek közreműködésére van szükségünk. E közreműködést kérjük. Városunk s a vidék minden tollforgató embere, ki irányunkkal rokonszenvez, szívesen látott vendégünk lesz.

Lapunk köré az utóbbi időben az előfizetők és munkatársak olyan diszes csoportja sorakozott, mely e helyi közlőny szükségességébe vetett hitünket igazolta.

Remélni merjük, hogy előfizetőink jövőre sem vonják meg tőlünk támogatásukat, jól tudván, hogy a lap fentartásában mi magunkat is nem személyes érdek, de az ügy szeretete vezet.

Részünről ígérjük, hogy nem is fogunk elmulasztani semmit, hogy lapunkat hasznossá, érdekessé és ekép a pártolásra méltóvá tesszük s e részben kérjük és reméljük t. dolgozó társaink további szíves közreműködését.

Előfizetési áraink maradnak a régiek, tehát **félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.**

Kérjük azonban az előfizetések megújítását mihamarább, hogy a lap küldésében fennakadás ne történjék.

A szerkesztőség.

H u s v é t.

A komoly böjti napok mulófélben vannak. A kereszténység pár nap múlva hitéletének legfontosabb ünnepét, Krisztus feltámadását fogja ünnepelni. Diadalének fog hangzani napkelettől napnyugtáig, északról délre, s már csak tíz év választ el bennünket a századtól, melyben a kereszténység hétezer éves ünnepét üli ama világra-ható eseménynek, hogy az Isten fia az emberek közé jött, hogy eloszlassa a sötétséget, isteni tanával szétörje a bűn bilincseit, s megtanítsa a világot ama tudományra, mely koronája, legfőbb éke minden tudománynak: a szeretetre, hit és reménységre, melyekkel felvértezve a magára hagyott, tehetetlen ember felemelkedik az Istenhez, az igazság, a jóság kútjéhez, a csapások ejtette sebek orvosához, a honnan vigaszt meríthet, a hol balzsamot nyerhet, erőt szerezhet az élet nehéz küzdelmeire.

Az isteni Megváltó dicső feltámadása sarkköve a keresztény vallásnak, s ennek épségben maradása alapja a társadalmi jólétnek, a társadalmi rendnek. A keresztény tan szelidítette meg a barbárság embereit, az hotza őket közelebb egymáshoz, ez döntötte le a zsarnokság és rabizoltság közt fennállott mérhetetlen választó falat, összehozta a szegényt a gazdaggal, hogy együtt éljenek s egymást támogassák. Így lassanként felépült a nagy keresztény társadalom, s míg hű maradt e talizmánhoz — boldog volt.

Most új irány kezd lábra kapni. A kor-szellem kigunyolja a vallást, balgának nevezi a pozitív hit emberét; nem kell most hit, irtó háborút indítanak ellene. A kereszt, mely kiragadta az emberi nemet a bűn s a tudatlanság rabigájából, a mellőzés tárgya lett s helyette elfoglalta merev állását az általános corruptió, mely a társadalom minden rétegében hódít s ma-holnap a végveszély örvényébe sodor.

S vajjon, ha az emberiségnek s hazánknak társadalmára egy futó pillantást vetünk, felta-

láljuk-e a bűn s tudatlanság rabigájából való felszabadulást? Vajjon az Üdvözítőnek világot hódító tana korunkban jó talajra talált-e? Szomorú példák igazolják, hogy nem. Avagy nem kell-e harcolni az igazságnak a gazsággal; nem kell-e megijedni a humanizmus örve alatt mindinkább kétségbeeséssel terjedő vallástalanságon?

Léte alapjában van megtámadva a társadalom — hitében.

Hol van Hunyadi János kora, mikor a vallásában tántoríthatatlan nép a szent kereszt jelvényével ment az óriási pogány ellenre s a vallás lángoló hevétől buzdítva, segítve, diadalt diadalra halmozott. Méltatlanná vált ősei nagy nevéhez a mai ivadék, mert könnyen eldobja vallását, mely azoknak üdve és támasza volt. Mint a növény gyökerét rágó féreg hervasztja ma el a vallásellenes törekvés az emberiség legbiztosabb mentorát, a haza és emberszeretethek feltétlen követelményét — a hitet. Szövetkezik erre tudós a tudatlannal; a magas rangú a sehonnaival, hogy lerombolja a társadalom szent épületét, s annak köveiből rakjon új alapot, mely nem a hité, nem az igazságé s jogé, hanem a melyen emelkednek a vakolók vészestárait hirdető épületek, s melyekből széthangzik nem az isteni mester tanát visszhangzó eszme, hanem a kommunizmus, s lerontása a társadalmi rendnek, szétszakgatása az állam és egyház közötti kapcsolatoknak, megbénítása a lelkiismeretnek s végre meghonosítása egy általános corruptiónak.

Nagyon beteg a társadalom. Hol van a kor, melyben a honfiak a lelki erő védpaizsával felvértezve, vallásuk szent jogaiért sikra szálltak?

Hol van a magas rangúak lángoló tüze, mely oly fennen lobogott vallásuk sérthetetlen ségeért? Hol van az egyszerű nép nyugalma, melyet vallásának lelkiismeretes, szabad gyakorlata meg nem rongált hitérzete számára biztosított? Csak a mult fáklyája világítja azt meg, s mely visszasugárzik a jelenbe, hogy

TÁRCZA.

Feltámadunk!

Száll már az alkony; a leáldozó nap
Mint elbukott hős, vérzön visszánéz,
Harmatkönyvet sirnak a virágok,
Midőn a messze semmiségbe vész!
— Sirjára lép a néma éj királya
S jótévő álomnak porát hinti rája.

Kíhal az élet; a hűs rengetegben
Hallgat a fürge szárnyasok szava,
Csak egy merész hang zeng fel olykor-olykor:
A csalogánynak csattogó dala!
Derűt lövelvén a bús éjszakába
S a szellő ingatta lombok sóhajába.

Kedves kis éneklő! vajh' mi égi ösztön
Buzdit az égben dalra tégedet,
Hogy míg társaid álomba pihennek,
Te a közelgő hajnalt hirdeted?!
Zengvén a napnak új felkelését,
S az alvó világnak újra ébredését.

Feltámadás parányi hirdetője,
Ki jós szemekkel a jövőbe látsz,
S szívemben a nap örök életére
Kifogyhatatlan dús reményt találsz,
Zengd: ha az ember sirjához elére,
Szébb korán derül majd pihenő szemére.

Sojale.

Husvétí gondolatok.

(Nagyhéten.)

Szállj fel képzelet a sívár valóságból a fenköltebb gondolatok világába, hol tisztább a légkör s a hol földi gondoktól ment valódi isteni gyönyörűséget meríthetsz az élet nagy színteréből...

Emelkedjél föl lélekben abba a boldogító, átszellemült hazába, mely nem ismer mást, és nem hihet egyebet, mint tiszta igazságokat. S dacoljon ikárusi szárnyad — közelebb az éghez — a magasabb légkör hevével, hidd el, mit gyenge szárnyadnak az elemekkel való küzdelme miatt erőben vesztetnie kell, azt dusan visszaszerezheti szellemi finomodásban.

Lerázva a társadalmi és egyéni bajok ezernyi gondját, mert mindig van seb, mit be kell kötnünk, szív, melybe a vigasztalás enyhítő cseppjeit kell öntenünk, az Isten szabad templomában, a megifjult természetben keresünk balzsamot fájdalmainkra, mi legbiztosabb orvosság, mert feledtet s elringat...

Remény az ember mindennapi kenyeré, mit a Gondviselés némi vigasztalásképen rendelt utra-valóul; s ha bajaink közepette arról megfélekedzünk, hol találhatnánk hűségesebb figyelmeztetőre, mint az ujon ébredt fiatal természetben?!

Remény, remény!

Örökké viruló zöld mező, mint a kikelet szőnyege, mely annak lehellenén ezer meg ezer színnel tűnik szemünkbe.

Ki az, ki örömmel ne üdvözlőné a kikeletet? S még is hány ember van, ki az évenként ez időszakban megjelenő virágvasárnap, a pálmák ünnepe nagyszerű jelentőségéről gondolkodnék?

Sokáig harcolnak az elemek a tél folyamában.

Világosság és sötétség, hideg és meleg küzdenek egymás ellen; a kiengesztelődésnek reménye tűnni kezd a mezei gazda kétségében: végre beköszönt az a nap; meghozza a kiengesztelődés jelvényét — a pálmát, melynek nyíltával megered a jégbilincsekbe vert patak s újra frigyre lép a szelíd kis parti ne-felejtessel. Békét köt a tél a beköszöntött tavasszal s követi mindegyik a maga rendeltetését.

Ime a győzelem ünnepe!

Vessük már most tekintetünket a népek millióinak cselekedeteit és szenvedélyeit feltűntető ös-korba, midőn a tettek összeütközése még a kiengesztelődés reményét is mintegy meghiusítani látszik; nem fogjuk-e a természet előbb említett rendjét ott is feltalálni?

Leszáll a földre az isteni ige megtestesülve, bevonul Jeruzsálembe, a pálmák ünnepét megalapítja, majd meghal s dicsően feltámad s ez által létrehozza ezen, az emberiség szellemi életére irányadóul szolgáló nagy cselekményt, az emberi nem megváltását, mit az egész keresztény világ husvét napján ünnepel.

A keresztény vallás e titkos tana a legszebb pozitív természeti példával illusztrálható. Miként az isteni szülöttnek szenvedése s dicső feltámadása által létrejött a megváltás s így az emberben az emberinek érvényre juttatása által egy dicsőbb korszak hajnala derült az eddig szunyadozó emberiségre, úgy derül az anyagi existenciánk csiráját magában foglaló szép kikelet is a természet győzelem-ünnepe, a reményt első sorban jelentő virágvasárnapra, a pálmák ünnepére.

Ez tehát a talaj, mely a csírák keblébe fogadja, hogy nyárra jutásig terebélyes fává nője ki magát és enyhítőül, árnyéku szolgáltson a nyomasztó

emlékeztessen egy dicső időre, mely a nemzet boldogabb, virágzóbb korát tárja elénk, de melyet az álfelvilágosodás, mint az átvonuló vihar a virágot ékességétől megfosztotta.

Igen, a felvilágosodás, melylyel korunk dicsékszik, melynek gyümölcsei a vallás-gyonyolók, ezrei; az istentagadó tudósok egész hadserege; a világosok s iparlovagok díszes koszorúja: az öngyilkosok s párbajhősök becületet kereső nagy száma tagjai; a kétségbeesett növekedő sikkasztók egész tömege, mindmennyi keserű magból nőtt keserű gyümölcsei a társadalom nagy fájának.

Lehetne egyenként s hosszasan elsorolni a társadalom betegségeinek ama sokféle baját, melyek valamennyien egy töből, a vallástalanság gyökeréből hajtottak ki, de jól látja azt mindenki, érzi a fullasztó léget, mely a józan erkölcsök hanyatlásával mind nagyobb tért foglal el, s a higgadtan gondolkodó ész rájön ama gondolatra, hogy a társadalmi veszélyek maguk fogják rávinni az eltévedt elméket a megtérésre s az igazi felvilágosodás megünnepli diadalát.

De nehogy elkéssünk, még most idejében sorakozzunk, ne szégyeljük hitünket, ez lesz legbiztosabb, legerősebb fegyver, melylyel az élet küzdelmeiben diadalt arathatunk.

Csák Alajos.

Polgármesteri jelentés 1889. évről.

Tekintetes közgyűlés!

Szilágy-Somlyó város 1889. évi állapota, közérdekű ügyei, közigazgatási viszonyai és tisztviselői tevékenységéről jelentésemet tisztelettel a következőkben terjesztem elő.

I.

Ügyforgalom.

Az 1889. évben közgyűlés tartott 2 rendes és 17 rendkívüli, melyekben összesen 166 ügy intéztetett el.

Ezek közül nevezetesebb közérdekű ügyek:

7 sz. a. Ö császári és királyi fensége Rudolf trónörökös gyászos elhunyt alkalmából a képviselő-testületnek jegyzőkönyvi kifejezése és ő felsége a királyhoz részvétfelirat küldése iránti határozat.

9. sz. a. a város tulajdonához tartozó ingatlanok bérbeadása iránti intézkedés.

34. sz. a. A r. kath. gymnasium nyilvánossági joga visszaszerzése tárgyában a nagyméltóságú vallás- és közoktatási minister urhoz felirat küldése iránti határozat.

41. sz. a. A város telepedési szabályzatának jóváhagyása.

47. sz. a. A csorgó-utcában Teleszky Jozefin telkén talált műkincsek ideiglenes elhelyezése tárgyában intézkedés.

hőségben a napi fáradsalmak súlyától kidőlt embernek.

Épügy a husvét, a megváltás, az igazság diadalának ünnepe, az egész emberiség örömnapja.

Midőn ősszel szomorúan hullatja elsárgult leveleit a fa, midőn a virág szirmai egyenként elválnak a kehelytől s a szél bánatosan mondja el altató dalját a szunyadó természet fölött, jól érzi a fa, a virág, hogy jönni fog egy idő, midőn zöld erdőben, virágillat között vígan fogja eldalolni a kis madár a feltámadás himnuszát.

És eljön a tavasz: a természet husvétja! Midőn áthatja a szívet az igaznak tudata, az a szív melegebben érez, és tudja, érzi, hogy az eszme valóvá lesz, hogy élnie kell, hogy feltámad.

Kinek szíve ne érezné át e nagy napon az örök élet hajnalán érezhető boldogságot?

A kicsi baba, az ifjú s talán a felnőtt is örömmel veszi kezébe a nap jelvényét, a piros tojást; s hány gondol mégis annak jelentőségére? Talány az előttük, oly talány, melynek megfejtését még csak meg sem kísérik. Pedig mily szép jelvénye marad ez örökké a halhatatlanságnak.

Miként a megdicsőült isteni ige emberi testtel kikél koporsójából; s miként a kis csirkét magában rejtő tojás új életre bocsátja addigi lakóját: úgy száll el a lélek is a test kötelékeiből új, örök életre.

Tekintsünk már most az emberi társadalom cselekményeinek forrására.

Ritka eset, hogy az egyén e forrásban saját és az emberiség képét tisztán szemlélhetné, felzavarják a forrást az emberi szenvedélyek egy vagy más irányu összeköttetései.

A keresztény vallás alapításának a közművelődésre döntő befolyásu korszakától kezdve napjainkig egyre halmozódnak az emberiség általános jólétét akadályozó tényezők a társadalom vagy emberiség kisebb-nagyobb részében.

49. sz. a. A város italmérési joga kártalanítása tárgyában tett bejelentés iránti határozat.

73. sz. a. Ruzska István, Lacai József nevében a r. kath. gymnasium könyvtára gyarapítására a talált műkincsek értékének az állam általi kifizetésével felajánlott 1000 frt adomány tárgyában határozat.

75. sz. a. A községi iskolaszék lemondása és újból alakítása.

76. sz. a. A város által épített gőzfürdő megnyitása, a felszerelvények beszerzése, a fürdőházak megállapítása és a fürdő kezelésére vonatkozó intézkedések.

98. sz. a. A városgazda. fő erdő-őr és mezőbíró, valamint a tűzoltó és gépmesteri állomások rendszeresítésére vonatkozó szabályrendelet.

106. A községi elemi népiskola részére iskola-helyiség építése iránti indítvány és intézkedés.

134. sz. a. A város közigazgatási és gyámhatósági, tisztviselői, segéd- s kezelő személyzet és szolgálói létszáma, azok fizetése és lakbérletményeiről alkotott szabályrendelet.

140. sz. a. Az italmérési kizárólagos jog bérbevétele tárgyában intézkedés.

159. A sz.-somlyói és s.-csehi állami kizárólagos italmérési jognak 13,300 frtért albérlébe adása iránti határozat.

165. sz. a. A bor, sör és cukor fogyasztási adónak 6544 frt 87 kr. évi adófizetés mellett a városra történt átutalása tárgyában intézkedés.

Ezek mellett a város és a felügyelete alatt álló intézetek költségvetései a kellő időben és szabályszerűleg összeállítottak, pénztári számadásai megvizsgáltatva a vármegye köztörvényhatóságához felterjesztettek.

A város ingatlanainak szükségessé vált bérbeadása árverés útján eszközöltetett.

Továbbá megemlítem, hogy a közgyűlési ügyek előkészítését az állandó, a szak- és kiküldött bizottságok eszközölték. A képviselő urak nagy része a közgyűléseket pontosan látogatta s a közérdekű ügyek elintézésében tevékeny részt vett.

II.

A városi tanács tevékenysége.

Tanácsülés tartott 16, melyekben elintéztetett 125 ügydarab, — mint iparhatóság által pedig 24 iparendelőly adatott ki.

A tanács által elintéztett ügyek a felek által csak 2 esetben felebbeztettek.

Az iparbizottság az ipariskolai ügyekben ez év folytán is igyekezett kellő tevékenységet kifejteni.

Az iparmegbizottak újból választottak s fontos jogai és kötelességei pontos teljesítésére utasítottak.

III.

Közigazgatás.

b) 1889. évben beérkezett 5582 ügydarab. El-

S ez állapot emberi gyarlóságunk következménye, mely lassanként egy áthatolhatatlannak látszó chaos képében áll elénk, melyben csakhamar kitör a zivatar, hogy pusztítson, romboljon. Így tart ez, míg az eszélyesség fáklyáját sikerül valakinek meggyújtani s ennek világánál szemlélni a békefeltételeket — megalkudni a körülményekkel. Végre kivirít a béke olajága; a népek önmagukba térve nyújtanak békejobbot egymásnak s valósul az emberi társadalomban ismét és ismét a megváltás magasztos ünnepe.

Vajjon lesz-e ember a föld kerekességén, ki megéri az emberiség harmoniájának nagy pálmáünnepét, a mikor ismét visszatér az emberiség ős rendeltetése forrásához, — a felebaráti szeretet gyakorlásához.

Ma nem fedezhetünk fel oly pontot, mely erre reményt nyújtana nekünk.

A természet ébredésével megtartjuk most is a husvétot és egybegyűlve a templomok ivei alatt vagy gondolatainkkal magányosan megünnepeljük esküünk diadalát, az igazságnak feltámadását, azon szívből jövő óhajításunk kapcsán: zöldeljen hánytvetett, sohat zaklatott szegény népünk közt sokáig a béke olajága, melynek árnyékában a honszeretem, tudomány, művészet, vallás és minden népet, nemzetet nagygyá és dicsővé tevő egyéb tényező él, virul s halad célja felé, hogy a meggyőtrött szív ismét visszanyerje nyugalma és megtalálja újra a boldogság forrását, melyre e sokat zaklatott, kéte-lyekben vergődő századnak oly igen nagy szüksége van. És akkor a husvét az egyenlőség, szabadság és testvériség igaz győzelmi ünnepe is lesz, s kelle-szebb győzelem a világnak?! . . .

Sz.

intéztetett 5539, folyamatra vétetett 42, hátralékban maradt 1 drb.

b) Elnöki ügyek. Beérkezett 151 darab, elintéztetett mind.

c) Katonai ügyek. Beérkezett 222, elintéztetett 221, folyamatra tétetett 1.

IV.

A városi rendőrkapitány tevékenysége és ügyforgalma.

A. Ügyforgalom.

a) Közrendőri ügyek. Beérkezett 1805, elintéztetett 1740, folyamatra tétetett 31, hátralék 34.

b) Kihágási ügyek. Beérkezett 85, elintéztetett 73, hátralék 12.

c) Toloncügy beérkezett 19, elintéztetett 19.

d) Igazolási jegy kiadatott 44.

e) Cselédjegy kiadatott 62.

B. Külrendőrséget illetőleg.

A közbiztonság a lefolyt évben veszélyeztetve nem volt.

Árvízvesztély egy esetben fordult elő. Tüzeset pedig három kisebb esetben, melyek a tűzoltók által localisaltattak, minek következtében nagyobb mérvű kár nem okoztatott.

b) A heti és országos vásárokról hajtott állatok ügye egészségügyi, valamint a marhajaratok szabályozása tekintetéből megvizsgáltattak.

c) Vágóhid, mészárszékek és szeszgyártelepek időnként megvizsgáltattak és az egészségre ártalmas tápszerkek elkoboztattak, az elhullott marhák pedig állatorvosi tüzetes vizsgálat és felboncolás mellett a hullatemetőbe elásattak.

d) A városban levő két nagyobb és három kisebb vendéglő, két kávéház és 29 kocsmában a rendőri felügyelet kellően ellenőriztetett s különösen az év utolsó negyedében a rendőrhivatal és őrség fokozottabb tevékenységet fejtett ki.

e) A közegyletre szorult szegények a város szegényalapja, a nőegyletek és az egyetek jótékony adományaiból segélyeztettek.

(Folyt. köv.)

Különfelek.

* Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága Zilahon, a városháza tanácskozási termében ma rendkívüli közgyűlést tart.

* Léderer Zsigmond kir. járásbírói aljegyző, la-punk belső dolgozótársa, kitűnő eredménnyel tette le a bírói vizsgálatot. Gratulálunk a szép piros tojáshoz.

* Templomainkban buzgósággal készülnek a husvét méltó megünneplésére. Magasztos érzelmek, a fájdalom és édes öröm vegyes érzelmek töltik be e napokon az egész keresztény világot. . . . Avagy nincs-e öröme ok, ha tudjuk, hogy a Megváltó, feltámadásával nekünk is életet, boldogságot szerzett, feljogosítván azon erős reményre, mely a földi küzdelemből ki emel s egy kimondhatatlan boldogság elnyeréséhez fűz hennünket, mely letörli könnyeinket, miket felejtethetetlen szereteteinkért hullatunk, mert azt sugja lelkünknek, hogy van feltámadás és szívünknek, hogy túl a síron jobban, végtelenül szerethetjük egymást. Vajha e szent ünnepek sokakra nézve a magabátterés napjai volnának, vajha a Gondviselés megváltana hennünket sok bubánat-bajtól s adna békét és nyugalmat mindazoknak, kik ennek híján vannak. T. olvasóinknak és munkatársainknak boldog, derült ünneplést kívánunk!

* Egyleti ülések. Több tekintélyes és szélesebb köröket érdeklő egyesület tartott virágvasárnap üléseket. Így a „Kraeznamgyei takarékpénztár“, a sz.-somlyói önk. tűzoltó egyesület, a jótékony nőegylet és a temetkezési társulat. E felette érdekes gyűlésekről bővebb tudósítást lapunk közelebbi száma fog hozni.

* Papválasztás Juhász Sándor, ilosvai körlelkész kibédi (Marostorda vm.) reform. lelkészszé választották meg egyhangulag. Gratulálunk!

* Jótékonycélu előadás. A sz.-somlyói közs. iskolai tanítótestület virágvasárnap változatos műsorral anyagi-gal is — mint azt az érdeklődők lapunk más helyén olvashatják, — igen sikerült estélyt tartott az iskola felszerelési gyarapítására. A műsor és szereposztás következő volt: 1) „Szép kis csillag.“ Három szólamra Gyenge József vezetése alatt kedvesen énekelte a vegyes kar. 2) Murai Károly 1 felvonásos vígjátékában „A két befőttes üveg“-ben szerepeltek: Balogh Jánosné Rosenberg Matild, Klárka, Jóska gyermekei Lázár Mariska, Ajtai Jenő, Mariska, Rózsika és Irén Klárka barátnői Goldglanc Zseni, Roth Mariska és Miron Irén; Gyöngyike Fazekas Róza; Julis szolgáló Porjesz Szeréna. 3) „A váltó“ 2 felvonásos színműben játszottak: özv. Szántainé Molnár Mari; Karolina, Lidi leányai Ruzska Margit, Bölöni Erzsike; Fukarházi, polgármester Herskovics Mór; Katalin leánya Geneszy

Róza; Tollasi úrnok Ernfeld Irma; Kincsesné Hermann Fáni; zsidónő Balázs Mari. 4) Záradékol: „Jákób álma.“ Képlet a bibliai történetek köréből. A képlet alakjai: Jákób Haraesek Árpád Angyalok: Bölöni Erzsike, Ruzska Margit, Hallászkay Mariska, Drenyovszky Mariska, Aszalai Ilon, Szentáss Margit, Miron Irén, Szabó Berta és Erzsébet, Goldglanc Máli, Herzfeld Irén, Röth Mariska és Pósa Róza közs. isk. tanulók voltak. Terünk nincs a szépen és nem közönséges ügyességgel kivitt műsor minden számáról részletesen szólani, elég számot adnunk az általános benyomásról s megjegyeznünk azt, hogy telt ház és sikerült előadás volt. Az az ideges közönség, akár csak egy migráns szép asszony, az a nagy kíváncsiság, melylyel várták a függöny felgördülését, az a feltűnő izgatottság, mely a szülők és érdeklődők arcán ült, hogy vajjon az első fellépés a világot jelentő deszkákon miképp fog beütni azoknál a szép és jó gyermekeknél, kik egy pár év múlva már az élet színpadán fognak szerepelni — aztán az én szemem lelkemet gyönyörködtető társaságom és szerepem mindent észrevenni s mindenről referálni — valóságos színpaddá tették az én fejemet is. Pedig az apróságok olyan jelesek voltak, oly ügyesen és otthonosan viselkedtek a deszkákon, hogy még a teljesen érdektelen nézőket is meglepték. Olyan jól esett hallani, hogy tele csicseregtek az egész színházat — sugó nélkül; és olyan jól esett látni azokat a szép angyalokat a képletben — és a mi fő: festék nélkül. Persze minék is festeni a nyíló virágot? és minék a sugó — a hol mindenik úgy tudja a szerepét?! A sugót pótolom ezuttal én, a közvélemény sugója egy nyilvános elismerésben, mely szól a községi iskola dérék tanítótestület buzgósiságának és a kis szereplők ügyességének az est sikeréért, mely arról tett bizonyosságot, hogy a mi kis leányaink és fiaink elméjének és szívének kiművelése a tanítótestület örökös gondját teszi. Mindenek felett a rendezőbizottság s különösen Bogdán István igazgató, Ewa Juliska, Schweintz Birike k. a. és Gyenge József tanítóúrsaké az érdem, kik fáradságot nem ismerő igyekezetükkel, kötelességszerű, de mégis nemes érzelmű buzgósiságukkal egy kedves estét szereztek a szülőknek, a közönségnek s elég szép összeget az iskolának. Ez erkölcsi és anyagi eredményben találják meg jutalmukat.

* Az idei sorozás eredménye. a) A sz.-somlyói járáshat a sorozó bizottság Gencsy Sándor polgármester polgári elnök s Augé Ferenc cs. kir. közhadseregbeli és Károly Jenő m. kir. honvéd őrnagyok mint katonai elnökök vezetése alatt márc. 26., 27., 28. és 29-én tartott meg a következő eredménnyel: a) Mind a három korosztályban fel volt hívva 797 hadköteles; e mellett a póttartalék és honvédség nyilvántartásában állottak közül 27 egyén. Ezek közül megjelent 807 hadköteles, távol maradt 14. A felhívott három korosztályból besoroztatott összesen 117, a honvédség és póttartalék nyilvántartásából 5, összesen 122; és pedig az I. korosztályból 79, a II-ikből 14, a III-ikből 24. A besorozottak közül az újoncjutalékba 98, mint egy éves önkéntes a honvédséghez 1, a hadsereg póttartalékába 17, a honvédség póttartalékába 6 egyén. A hadi szolgálatra alkalmatlanok közül a lajstromba visszahelyeztetett 452, fegyverképtelenné találtatott (a III-ik korosztályból) 171, s mint minden szolgálatra alkalmatlan töröltetett 12, állítólagos nehéz hallása megfigyelése végett katonai kórházba rendeltetett 1 hadköteles. Végül megjegyezzük, hogy a sz.-somlyói sorozó járás védőkötéselei évtizedek óta ily pontosan s ily számban nem jelentkeztek, mint az ez évi fősorozásra. — b) Sz.-Somlyó városában pedig mult hó 31-én volt a sorozás Ajtai Albert sz.-somlyói járási főszolgabíró polgári elnök s fennebb említett katonai elnökök vezetése alatt a következő eredménnyel: a felhívott 3 korosztályból besoroztatott az I. korosztályba 17, a II-ikba 4, és a III-ikba 1, összesen 22, törvénytelenül távollevő 2, összesen 24 hadköteles. Az újoncok ez évi okt. 1-én kötelesek szolgálatukra bevonulni.

* Nyilvános számadás a helybeli községi iskola által rendezett s a folyó évi március hó 30-án megtartott gyermek színelőadás bevételeiről és kiadásairól: Belépti díjakból befolyt 77 frt 55 kr, felülfizetésekből pedig 4 frt 70 kr. és így összes bevétel volt 82 frt 25 kr. Ezzel szemben a kiadás összesen 30 frt 55 kr., így tiszta bevételként fennmaradt 51 frt 70 kr. Felülfizettek: Ajtai Albert 50 kr, Aszalai József (Ilosva) 60 kr, dr. Berger János (Zilah) 60 kr, Gimenez Lukács 20 kr, Ruzska István 45 kr, Ruzska Kálmán 25 kr, Humlik Sándor 50 kr, Szilágyi Károly (Somlyó-Ujlak) 1 frt 60 kr. Fogadják áldozatkészségükért egy a fent nevezettek, valamint azon szülők is, kik szeretett gyermekeiknek ez alkalomból színpadra bocsátása által az estély sikerét biztosították s ez által iskolánk anyagi ügyeit — egy lépéssel bár — előmozdították a nevezett iskola tanítótestületének hálás köszönetét. Bogdán István, ig. tanító.

* Aradon a f. é augusztus 1-jétől október 15-éig „Alföldi és délmagyarországi általános kiállítás“t rendeznek az aradi és temesvári kereskedelmi és iparkamarák területére kiterjedőleg. Ehhez képest a kiállításban Arad, Temesvár, Versec és Pancsova városok, Arad, Békés, Csánád, Hunyad, Krassó-Szörény, Temes- és Torontál vármegyék gazdasága, ipara, házi ipara és kulturális fejlettségére lesz feltüntetve: gazdasági és ipari munkagépekkel, szabadalmazott új találmányokkal s oly cikkekkel, melyek megismertetése kívánatos, bárholnét részt vehetni. A kiállítás védnökei Arad sz. kir. város és Aradmegye törvényhatóságai; a bizottság ezeknek küldöttin kívül az aradi kereskedelmi és iparkamara és az aradi ipartestület képviselőiből áll. A kiállítással kapcsolatban többféle kongresszus, gyűlés és ünnepély tervezetik; így ezzel egy időben lesz Aradon az ipartestületek országos gyűlése, a kereskedő ifjak orsz. kongresszusa s október 6-ikán az aradi tizenhárom vértanu emlékszóbránák leleplezése. Lesznek időleges állat-, gyümölcs-, szőlő- és virágkiállítások, valamint méhészgyűlés. A kiállítási bizottság — díszelnökei Fábán László, főispán, Salac Gyula kir. tanácsos aradi polgármester, Ormos Péter kir. tanácsos nyug. aradmegyei alispán, elnöke ifj. Kristóráy János ipartestületi elnök, titkár E.

Illés László lapszerkesztő és ipartestületi titkár — mindent elkövet, hogy a kiállítás híven és méltóan mutassa be Délmagyarországot s az Alföld marosvidéki részének produkcióját és nem szenved kétséget, hogy igyekezete sikert ér el s Aradot az idén a zóna segélyével az ország minden részéből sokan fogják felkeresni, mit e rövid idő alatt nagy arányokban fejlődött hazafias szép város meg is érdemel.

* Milyen legyen az asszony? Megkérdezettvén egy szakértő ur, erre így felelt meg: Az asszony legyen olyan, mint a karmantyú: melegítsen bennünket; mégse legyen olyan, mint a karmantyú, mely tudvalevőleg kívül értékesebb, mint belül. — Az asszony legyen olyan mint a holdvilág: szelíd; — mégse legyen olyan mint a holdvilág, a mely a férfiak fejetejére szokott kerülni. Az asszony legyen olyan mint a gázlámpa; világítson utainkon; mégse legyen olyan mint a gázlámpa a mely tudvalevőleg hirtelen lángra lobban. — Az asszony legyen olyan, mint a távirda-drót: sokat tudjon, de keveset fecsegen ki; — mégse legyen, olyan mint a távirda-drót, a mely tudvalevőleg annyi pletykát közvetít. Az asszony legyen olyan mint a léggömb: emeljen bennünket; — mégse legyen olyan, mint a léggömb, t. i. ne akarjon mindig felülkerekedni. Az asszony legyen olyan, mint az új asztalkendő; olyan tiszta; — még se legyen olyan, mint az asztalkendő, melyhez mindenki odatorúlheti száját . . .

* Mennyit ér egy madárfészék. A felelet egy igen egyszerű számításon alapszik. Ha valamely gyermek egy poszáta, vagy billegényfészket szed ki, melyben 5 tojás vagy fióka volt, naponként 250 hernyó marad elpusztítatlanul, melyek gyümölcsfaíunk kárára tovább fejlődnek és pedig legalább is 30 napon át, a mi Riese Ádám számítá- sa szerint minden fészekenél 7500 darabot tesz ki. Minden hernyó naponként oly súlyú levelet és virágot emészt meg, a milyen a saját sulya. Föltéve, hogy szintén harminc napra van szüksége, míg bábbá fejlődik s naponként csak egy virágot pusztít el, mely egy gyümölcsöt hozott volna, már ez 30 gyümölcsöt tesz ki. A 7500 hernyó tehát nem kevesebb, mint 225,000 gyümölcsöt pusztít el.

* Méhek, — mint időjárás proféták. Emmering, német méhészt, észleletei szerint a méhek bizonyos magukviselete egész biztosítással jelzi a közeledő zivatart. Már egy néhány órával a zivatar kitörése előtt, a mikor még az ég egészen derült, a méhek nagyon nyugtalanok ingerültek, szurásra hajlandók, míg ellenben máskor ha az eget fenyegető zivatartfelhők is borítják, melyek azonban azután más vidékekre öntik ki tartalmukat a méhek egészen nyugodtan maradnak és rendes foglalkozásuk után járnak. Emmeringet hosszú évi tapasztalatai győzték meg arról, ugymond, hogy sem barometer, sem hygrometer nem jelzik akkora bizonyossággal zivatart közeledtét, mint ezen annyiféle bámulatos ösztönnel bíró — rovarok.

* Hogy lehet megsoványodni. A „Tribuna“ című olasz lap egyik munkatársa nemrég meglátogatta Zola Emilt párisi lakásán s bámulatát fejezte ki afelett, hogy a híres regényíró annyira megsoványodott s visszanyerte fiatalos karcsúságát. Erre Zola a következőleg felelt: Ezt tisztán véletlennek köszönhetem. Egy este a színházban Raffaeli festővel találkoztam s mivel csak nagy kinnal vonsoztam át magam a zártszékelt közt, felsőhajtéjk „Ah istenem, milyen baj az, ha az ember kóvér!“ „Igen egyszerű módon megszabadulhat tőle — mondá Raffaeli — ne igyél soha „Másnap ebéd alatt eszembe jutott a jó tanács s dacára, hogy feleségem nagyon lebeszélte róla, azonnal megkezdtem követését. Soha evés közben nem iszom s utána is csak egy óra múlva. Három hónap alatt 45 fonttal fogytam.

* Hogy fognak a majmok rákokat? Ezt beszéli el egy angol sportsman, ki hosszabb időt töltött Singapore angol erdeiben. Ez utazó állítása szerint a majmok, hasra fekszenek a putak partján s holtaknak tetik magukat. Az üregből ekkor nagy tömegben jönnek ki a rákok s miután látják, hogy a majom hosszabb ideig nem mozdul, közelebb bátorzkodnak s megkísérik Joko testéhez fölmászni. A figyelő majom pillanatban gyorsan elkapja közülök a legnagyobbat. A majom ritkán téveszti el zsákmányát, de ha ez mégis megtörténik, percekig ugrál a lyuk előtt — melybe a rák elrejtőzött; üvölt dühében s karját beledugdossa a lyukba, — hogy az elmenekült prédát megkerítse. Singapura lakosai a majmokat arra is rá oktatják, hogy az érett gyümölcsöt a fáról leszedjék. Az állatok jól vannak iskolázva, munkaközben nem esznek gyümölcsöt, hanem belelóbák egy kifeszített kendőbe. Csak ha a fáról lemásztak, kapják meg a gyümölcsből részüket.

* Egy 13—14 éves fiu, ki a magyar írás és olvasásban teljesen jártas, nyomaánkba gyakornokul azonnal felvétetik!

Irodalom.

— B u p a p e s t i H i r l a p. (Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő) A „Budapesti Hirlap“ újévvél pályafutása tizedik évébe lépett Az elmúlt évek őrási haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a „Budapesti Hirlap“ talán elfoglaltság nélkül mondhatja magáról, hogy övé az első és a korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkitűnőbb európai sajtó magaslataira emelte. A „Budapesti Hirlap“ot ebbeli törekvésében hétről-hétre. hónapról hónapra, évről évre, szakadatlanul nagy arányokban növekedve, támogatta Magyarország intelligenciája: a világ legfogékonyabb, legméltányosabb és ragaszkodásában leghűbb közönsége. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a „Budapesti Hirlap“ a művelt magyar újságíróválasztó mandátumát a E megbízatás őrási erkölcsi sulyával vesztünk részt a vélemények harcában és a közdolgok intézésében. Hogy milyen sikerrel, arról az elmúlt és a jelen viszonyok legékezebben tanuszkodhatnak. A védelmi vita alatt az alkotmány- és nemzetellenes kísérletekkel vívott elsázt küzdelmünkben, valamint a ferde pártviszonyokból eredt fonák helyzetek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi válság, a „Budapesti Hirlap“ minden egy- s száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hőseként szállott sílra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legőszintebben, legbátrabban és legelszántabban nyilatkozott meg a közérzlet szava

És a mikor a közönség napról napra lavinaként növekedő tömegével segítségünkre és támogatásunkra jött: a „Budapesti Hirlap“ döntő erővel működött közre a vitás kérdések megostromlásában, a p litikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártoktól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületes meggyőződésünktől diktált működésünk akkor érte el legszebb jutalmát, a mikor minden igaz magyar ember a „Budapesti Hirlap“ban kereste és találta a nemzeti ügyek legfáradhatatlanabb, legszívósabb és legvehemensebb védelmét. Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a „Budapesti Hirlap“ a „övében“ is maradjon, a mi volt, a minék indult, a mely irányban hatalomná növekedett, a miben az elsőseget nem engedheti át soha senkinek: a legm gyarabb újság, tartalomban, lélekben, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen a nemzeti érzület leghűbb tolmácsa, ébresztője, ígatója és ha kell lángba borítója. A legtisztább tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nemzeti eszme fajfentartó és államalkotó erővel érvényesíti magát mindentűt, hogy egyenakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk magyaroknak a szovinizmus lelkesedésével, sőt türelmetlenségével szolgálni a nemzeti irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programunk. E programunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmitől sem írtózik inkább, mint a színtelen és lelketlen közmopolitasságtól, a hemisságokra és az elmék megtévesztésére alkalmas cifra jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunk szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszti. E programmal folytatjuk jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyekezve a nagy tudásra, a melyek a közel jövőben a nyilvános élet minden munkására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne venni legjobb tehetségünk szerint pártolva és támogatva mindent, a mi szükséges életképes, derék és jó; ostromolva, földözve mindent, a mi céltalan, félszeg és becsústen. Ebbeli szándékunkban nem fog bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében pártatlanságunkat és elfogulatlanságunkat csak egy pillanatra is feladnuk. — A szigorú objektivitás utját fogjuk követni a zsurnalisztika minden egyéb ágában. Az irodalom és művészet kérdéseiben mint eddig, úgy ezentul is szigorúan mellőzni fogjuk a pájtáskodást és klikk-szellemet. A mi megfelel a szép és nemes ízlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban. Mi magunk is azzal vélünk legjobb szolgálatot tenni az irodalomnak, hogy egy sor se jelenjék meg lapunkban, — a mely az irodalmi színvonalának előkelősége kezdettől fogva legfőbb gondunknak képezte. El is értük vele azt, hogy a „Budapesti Hirlap“ a legkifogástalanabb magyarsággal irt újság és mindenekelőtt vezércikkei és tárcái irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak. Tudósítások és hírek dolgában a leggazdagabb legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nemű közleményeink megválogatásánál mindig szem előtt tartjuk, hogy a legműveltebb és legkényesebb ízlésű közönséget szolgáljuk. A valósságot, igazságot és ildomosságot sohasem áldozzuk fel a szenzációnak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tisztelőben tartásával a „Budapesti Hirlap“ hű, szolgáltkész és lelkiismeretes házi barátja chaft lenni minden magyar ur háznak. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. egy hora 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszabólhatók következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap“ kiadóhivatalának, IV. ker., kalap-utca 6. sz. Az egész fűrd-íval alatt előfizetőink kívánságára a lapot bárhova utána küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet. A „Budapesti Hirlap“ jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol regényt közöl: „Doktor Cupido“, irta Broughton Rhoda. E regénynek április hó 1-ig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

CSARNOK.

Fáradt vagyok.

Fáradt vagyok

Összetörve szívem, lelkem;

Tavaszi lehe . . . feltámadás! . . .

Hoztok-e életet nekem?!

Mért nem szóltok?

„Tavaszi fakaszt, növel, éltet;

Te hirdeted — hát nem hiszed:

Van a siron túl is élet!“

Juhász Sándor.

A világtalan felolvasója.

Közli: Alföldi.

(Folytatás.)

Mindezt oly oda illő monoton hangon olvastam, hogy szinte csodálnom kell, hogy magamat, a vakot és az öreg matrónát el nem altattam.

Foglalkozásomból hirtelen egy legyező kifeszítése zavart föl. A zaj irányába tekintetem, és — ki írja le kellemes meglepetésemet! A teremben oly csodaszép leány jelent meg, kihez hasonlót még eddig nem láttam. Csinos alakját izlésteli házi öltöny fűdte; feje, mintha dus hajzata terhét érezné, kissé előre hajlott. Ragyogó kék szeme félig tartózkodva félig kíváncsian volt reám szögezve, piaci piros ajka, arisztokratikus vonásai, halvány színe, szóval olyan volt, milyenneknek én mindig a forradalom előtti francia hercegnőket képzeltem. Az egész alak, a hájába szurt rózsabimbótól kezdve rózsaszínű apró cipőskéig finom gyöngédségről tanuskodott. Ezen apró cipőjével oly döntőleg lépett elhatározásom mérlegére, hogy minden ellenvetés szappanbuborék gyanánt mállott szét. Elhatároztam, hogy fölolvassok leszek.

A vak is észrevett valamit s azért videran mondá: „Ah, te vagy Dorkám? Lám, mindig az ajtó mögött leselekedik, míg atyuskája alszik s akkor — brrr! neki a könyveknek, mindent fölforgat

és feldönt, a mi keze ügyébe esik! Hol van a szoborcska, mely a szekrényen volt? Ki törte össze? A macska, természetesen a macska. S ki tette a kályha mögé, hogy az atyus rá ne akadjon? A macska, természetesen a macska. Ide bűnös, ide! Ide a térédemre ül! Azt gondolod, hogy nem látok? Csalatkozol! Itt vannak a szemek, itt az ujjakban! . . . Ah, majd elfelejtettem . . . Uram, imé leányom, Ilonka — boldogult feleségem ezen névvel terhelte meg életemet! S most, ha úgy tetszik, folytassa! Ez a másik kinzóm, vigyázzon, résen legyen kritikája előtt."

Hangomban nagy változás állott be; esős alélt-ságából hirtelen oly élénkségre és csengésre tett szert, hogy az esernyő alatti anyóka ennek hullámaiban szintén megifjodott. Álma előadásom folytán annyira megélénkült, hogy egész napi keresményét, melyet szőlőért, datolyáért, narancsért kapott, nem habozott volna lutriba rakni s egy helyett, hol az író ifjúkori szerelmi kalandot szőtt az álomba, oly elragadtatással olvastam, hogy magam is meg-hökkentem a szenvedély kifejezésén.

— Örökké ugyanaz a nótá! — vágott közbe a vak. Láska, ez untat. Ezek az írók nem képesek négy oldalt teleírni, hogy legalább három pár lán-goló szívről ne beszéljenek. Mintha szerelmen kívül egyéb nem is volna a világon s mégis mily kevés szerelem van? E mellett azok a kopott leírások, melyeket egyik alakról a másikra aggatnak, mint valami farsangi jelmezt: karcsu termet, kék szem, halvány arc, ábrándozó pilantás, — valóban az ember csaknem belebolondul! Minden csak szerelem, csupa szerelem! Nyomorult novellát vagy humo-reszket nem tudnak összeütni szerelem nélkül. Ha nem volna oly hosszú a reám mért sötét, fekete éj, Isten a tanum, hogy egy sort sem akarnék többet hallani! Ön előtt uram, természetesen furcsának tű-nik föl véleményem -- az ön éveiben?

— Huszonnégy éves vagyok, mondám nyoma-tékkal.

A vak összehuzta kissé szemöldjeit s összeso-rítá ajkait. Azután fölkelvén székről s mondá: „Mára elég is lesz. Előadása valóban kellemes s ha ön meg van velem elégedve, elfogadom fölolvá-sának. S most, ha úgy tetszik, vacsorázzék velünk."

Igy lettem fizetett fölolvadó. Következő napon oly nevelői állás kínálkozott, melyért még tegnap cigánykerekét hánytam volna, ha ugyan szerény la-kásomon lenne hely ilyes mulatsághoz. Ma büszkén visszautasítottam s előre örültem az estnek, mikor majd unalmas regényem láthatárán, mint ragyogó csillag, megjelenik Ilonka.

Mikor este beállítottam a világtalanhoz, bal-jára ültetett a négyszögletű asztalhoz, mint tegnap a vacsoránál, velem szemben Ilonka, a vakkal szemben pedig siket gazdasszonya foglalt helyet. Előttem már nyitott könyv feküdt. Egy vízenyős regény volt, melynek minden részlete már régebbi időből ismeretes volt előttem; azonban ma, a kis-asszony szemének fényénél egészen új dolgokat fődőztem fel benne, melyekről az első olvasásnál fo-galmam se volt. Nyugodtan engedtem magam a lel-kesültség dagadó hullámai által tova ragadtatni s az érzelmek mámoros lejtőjére jutottam: hiszen szép szemei, mint Dioscurok vezettek nyaktörő uta-mon s valahányszor futólag feléje tekinték, lecsukta hosszú pilláit s gyöngéd pir futott át arcán.

A világtalan többször föl szólított, hogy pihen-jek, azonban pihenésem percét szünni nem akaró fecsegésével keserítette. Ez így nem maradhat, gon-doltam magamban. Majd fölcsereljük helyeinket, vagy lesz talán alkalom, mikor az asztaltól fölkelve a szoba sötét háttérében egy-két halk szót váltha-tunk . . . Ma egyelőre a helyrajz tanulmányozására szorítkoztam.

Néhány est után meggyőződtem, hogy sorsom az asztalnak ugyanazon helyéhez van kötve; belát-tam azt is, hogy az elhelyezkedés nem véletlen, ha-nem előre jól megfontolt terv szerint történik. Be kell vallanom, hogy ennek tudata leverőleg hatott reám s ezen levertség annál inkább nőtt, mennél világosabban láttam, mily stratégiai körületekintés-sel viszi keresztül tervét a világtalan öreg. A nyi-tott köny mindig ugyanazon helyét jelölte ki szá-momra, honnan a nagy lámpaernyő miatt Ilonka arcát csak homályosan láthattam; jobbról a vak be-gyezte füleit, balról az ocsmány gazdasszony árgus szemei kísérték minden mozcúlatomat s így kiegé-szték ketten a természet fogatkozását. Mikor pi-henőt tartottam, megfogta a kezemet a vak s bizal-mas közlékenységével kinezott; pontban tíz órákor rendesen fölkel, megköszönte a mulattatást s elkí-sért az ajtóig. Lehetetlen volt közeledni Ilonkához.

(Vége. köv.)

Közgazdaság.

1890. március hó 28-án tartott hetivásár for-galmi kimutatása. (Közép számítás szerint.)

			Közép ár oszt. ért	
			frt	kr.
Tiszta buza	—	—	6	75
Kétszeres	—	—	5	60
Rozs	—	—	4	90
Kukorica	—	—	4	—
Zab	—	—	2	70
Burgonya	—	—	2	15
Száz klgramm szalonna	—	—	80	—
Egy " "	—	—	—	80
Egy " marhahus	—	—	—	28
Egy " disznóhus	—	—	—	46
Száz " só	—	—	10	—
Egy " só	—	—	—	10
Száz " széna	—	—	5	60
" " szalma	—	—	3	50
Négy köbméter tűzifa kemény	—	—	59	—
" " " puha	—	—	51	—
Egy liter szesz 36 fokú	—	—	—	36
" " borsó	—	—	—	09
" " lenese	—	—	—	12
" " paszuly	—	—	—	07

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Szentimrei István.

H I R D E T É S E K.

23—890. eln. sz.

Pályázati hirdetmény.

Sz.-Somlyó város képviselői közgyűlésének f. évi 15. sz. a. határozata alapján Sz.-Somlyó rendezett tanácsu városnál lemondás folytán üresedésbe lévő választás útján betöltendő ál-

latorvosi állomásra, melylyel évi 300 frt kész-pénzfizetés s a husszemléért 150—200 frtig be-folyó javadalmazás van összekötve — ezennel pályázat nyitattik.

Minél fogva mindazok, kik ezen állomásra pályázni kívánnak, felhivatnak, miként életko-rukat, erkölcsi magaviseletüket, eddigi alkal-masztatásukat és képzettségüket igazoló és sza-bályszerűleg felszerelt kérvényüket folyó évi ápril hó 10-ig alulírtnál nyujtsák be.

A választási határnap a pályázat lejártá után fog kitűzteni.

Sz.-Somlyó, 1890. március 15.

Gencsy Sándor,
polgármester.

Alapított 1857-ben.

Steinschneider Jakab

I. cs. és kir. szab. ágynemű-gyáros
ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő
udv. szállítója, számos kitüntetések és sza-badalmak tulajdonosa,

Budapest,
Király-utca 79, saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes cikkeiben, mint közönséges, finom és legfinomabb paplanok, ágylétekek, lőszőr és ten-gerfű matrácok, szalmazsákok, pokrócok és taka-rók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szó-nyegek és függönyök, nemkülönb diivan és asz-taltartók, stb.

A kitűnő hírből álló

WELDLER és BUDIE

fehernemű és kelegye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú feherneműek, különösen pedig tel-jes kihazásitási felszerelések a legmérsékeltőbb árakon Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.

3—4

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta feunálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű butorgyárosoktól képviselőiséget Szilágy megye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsam tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelményeit nálam megtenni. Butorszövetek gárniturokhoz legnagyobb választéku minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munká-val ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nya-ralók, fiúrdők, stbre.

Az árukat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedmenyt nyujtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen bekül-döm, valamint költségkiszámitással is szolgállok; kívánság esetén megbízottamat a minta colectió bemutatása végett s költségkiszámitás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behuzó kelméket legdivatosabb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bár-sony, plüsch és zsenilienbe méter számra is szolgállok és ebből egy nagy minta colectió-val rendelkezem.

A butorok kiállítása úgy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jószágúért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemcsak ver-senyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartós-sága felülmúlja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy úgy olcsóság tekintetében, mint mű-vészi és masszív kiállításra nézve felülmul sok nagyvárosi butorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőnek, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előleg is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségük sincs reá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képví-seltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénz-szekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Vaspénztárak 50 frttól feljebb, varrógépek 24 frttól feljebb, zongorák 280 frttól feljebb, — nádszékek 2—10 frtig, — garnitúrák 60—700 frtig, — pulitíros siffon da-rabja 20—150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10—75 frtig, — pulitíros kredenc da-rabja 20—175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15—75 frtig, — consol tükör márvánnyal, darabja 20—240 frtig, — író asztal darabja 10—120 frtig és még maga-sabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb beraká-sokkal és művészi faragványokkal.

Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat, tisztelettel:

F Á B R Y J Ó Z S E F,

városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépitő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arcból minden kiütésektől óvja.

Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle **arckenőcs, mosdóvíz, szappan**, gyors és kitűnő ha-tásának bizonyult be szepő, májfolt és minden bőrküüések ellen.

Postai szétküldés naponta az ország minden részébe szállittatik. — Egy nagy tegely va-lódi 75 kr, egy kis tegely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF dívat áru és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben.

6--12